

Vegne at kunne sige, at vi have anset det for rigtigt at staa paa Lovforslagets Standpunkt som Hovedprincip. Det foreliggende Forslag gaar jo ud paa at forbyde Børnearbejde for Børn under det 14de Aar eller rettere for Børn i den skolepligtige Alder. Børn under 14 Aar kunne altsaa arbejde, for saa vidt de have opfyldt deres Skolepligt efter den ny Skolelov, hvilket jo kun vil betyde, at nogle Børn kunne tages i Arbejde et halvt Aar før det fyldte 14de Aar. Paa den anden Side har Udvalgets Flertal ment, at man som en Overgang kunde lempe sig noget mere, end Forslaget har gjort. Medens Forslagets § 23 indeholder den Bestemmelse, at Børn, som allerede ere indtagne i Fabrikarbejde, kunne faa Lov til at blive det, selv om de er under 14 Aar, har et Flertal i Udvalget ment, at man kunde gaa et Skridt videre og tilstede, at man fremdeles, dog først 5 Aar efter Lovens Ikrafttræden, kan tillade Børn over 12 Aar at indtræde i Fabrikarbejde. De kunne altsaa ikke blot forblive i Arbejdet, hvis de ere i det, men kunne ogsaa indtræde i det. Og saa have vi endvidere ved Ændringsforslag Nr. 48 givet en meget snævert begrænset Tilladelse til at indtage i Arbejde mellem 12 og 14 Aar under visse nærmere Regler, som jeg skal omtale under Ændringsforslag Nr. 48. Udvalgsflertallet har anset Lovforslagets Regler i denne Henseende for principielt saa tiltalende, at det har anset det for nødvendigt, at den blev staaende som Hovedreglen. Selv om der ikke var andet, der talte for det, var det vor Mening, at dette bør staa i § 4 som Lovforslagets Hovedregel. Der har inden for Udvalget været rejst det Spørgsmaal, om dog ikke Ændringsforslag under Nr. 48 i det mindste burde inddrages under § 4. Det lader sig ikke gøre efter den Formulering, som Udvalgets Flertal har givet dette Ændringsforslag, men selv om det var muligt at finde en anden Formulering, vilde dette Udvalgs Flertal ikke ønske at gaa denne Vej, men det anser det dog ikke for noget afgørende, og hvis f. Eks. det sproglige Udvalg vil anse det for rigtigt at foretage en Forandring paa dette Punkt, vilde vi bøje os derfor og finde os i det, men vi vilde ikke finde det rigtigt, fordi vi mene, at det skal fremtræde som en snævert begrænset Undtagelsesbestemmelse. — Det nævnte Udvalgsflertal stiller under Nr. 19 et Ændringsforslag om i § 4 at ændre „Drenge“ til „Børn“; det har, som ærede Medlemmer ville se, kun en ganske over-

ordentlig ringe Betydning. Da vi, som jeg skal omtale ved § 5, overhovedet ikke ønsker at medtage voksne Kvinder blandt dem, der skulle beskyttes ved Lovforslaget, har det samme Udvalgsflertal ikke anset det for naturligt at gøre Forskel paa Drenge og Piger paa dette Punkt. Under Konferencen med Udvalget herom er der af den højtærede Minister gjort opmærksom paa, at der er noget, der hedder Pubertetsalderens Indtræden, og at der paa dette Punkt er en væsentlig Forskel mellem Mand- og Kvindekønnen. Det kan være meget rigtigt, men skulde der tages Hensyn hertil, vilde vi sikkert komme til langt, langt videre Regler end denne. Det forekommer os, at det i det hele er uheldigt at have alt for mange forskellige Regler i Loven. Reglerne bør være saa simple og klare som muligt, og at opstille særlige Regler for Pigebørn fra 13½ til 14 Aar forekommer os dog for smaaligt, vi anbefale derfor Ændringsforslag under Nr. 19 til Vedtagelse. — Forslagets § 5 hjemler Beskyttelse for de i § 4 særlig angivne 13-aarige Drenge, for unge Mennesker af begge Køn mellem 14 og 18 Aar og endelig for voksne Kvinder. Selve Realitetsreglen i § 5 er ikke væsensforskellig fra dem, der findes i Loven af 1873. Der er i denne Lov tilsyneladende en Arbejdstid af 12 Timer, men der er fastsat en Hviletid paa 2 Timer, altsaa er der en effektiv Arbejdstid paa 10 Timer, ganske som her foreslaaet. I den nu bestaaende Lov forbydes Arbejde før 5 Morgen og efter 9 Aften, det er her forandret til 6 Morgen og 8 Aften. Det er ikke Ændringer af principiel Betydning. Vigtigere er en meget forstandig Bestemmelse i Forslaget om, at ud over de saaledes fastsatte Arbejdstimer maa de ommeldte Personer ej heller anvendes til noget Arbejde i Fabrikken eller Værkstedets Tjeneste uden for sammes Omraade. Denne som flere lignende Bestemmelser sigte paa at hindre Omgaaelse af Lovens Bestemmelser, hvad der i andre Lande er sket i temmelig vidt Omfang, hvorfors det der har været nødvendigt flere Gange at sætte Lovgivningsmaskineriet i Bevægelse. Bestemmelserne ere altsaa for saa vidt ikke overmaade forskellige fra, hvad vi have, men der er i § 5 endnu et meget vigtigt Punkt, idet det foreslaas, at den voksne Kvinde inddrages i Kredsen af de Personer, der skulle beskyttes. I den Dagsorden, jeg havde den Ære at være Ordfører for i Samlingen 1898—99, og hvorved vi opfordrede Regeringen til at fremsætte Forslag om en Revision af Loven af 1873, vare